

Kritika és reflexió a Jezsuita Menekült Szolgálat e-learning anyagára vonatkozólag

Elvárások

A tananyag hiánypótló mivoltát több tényező is igazolja, oktatásban való létjogosultsága mellett is több érv szól. Korosztálytól, foglalkozástól függetlenül szinte bizonyos, hogy hangzott el olyan információ, ami ismeretlen a nézőnek. A filmtől való elvárásom háromkomponensű: a semleges tényyszerűség, a logikai megformáltság, és a jövőbe irányuló innovatívság.

Semlegesség, tényyszerűség: A helyzet súlyosbodásával szaporodnak és előtérbe kerülnek olyan hírforrások is, amelyek valamilyen politikai ideológia vagy egyéb által befolyásoltak, ezekben sokszor helytelen megállapítások, rossz logikai következtetések, vagy egyenesen objektív hibák vannak. Az anyag semleges, érthető, tiszta, és forrásait biztonságosnak találtam, tehát az első komponens igazolódott. Az első európai nagyobb bevándorlási hullámnál éppen Olaszországban dolgoztam, és természetesen a legtöbb lap vezércikke ebből a témából táplálkozott. Nyelvtanulóként figyelni kellett az igeidőkre. Egy, magyarban ismeretlen igeidőt használnak ott a sajtóban, ami definíció szerint bizonytalanságot, feltételezést fejez ki, ennek praktikus oka, hogy így a sajtó nem számonkérhető, hiszen egy kötelezőérvényű kijelentő mondata sincsen. Ezek a cikkek kiváló nyelvleckék voltak, a feltételes módot abból tanultam meg ragozni. Nagyon tetszett, hogy a kijelentések az anyagban önállóak, tényszerűek. Ezzel kapcsolatban kritika, hogy a konfliktusok és külföldi támogató rendszerek nyilas animációjánál bizonyos nyilak számomra indokolatlanul felvillantak a narráció alatt, majd eltűntek. A narrátor nem állított fel különbséget a kapcsolatok között, a nyilak mindegyike fontos. Persze, az ágrajz így átláthatóbb, de egyszerű grafikai beavatkozással ez még javítható, és élvezhető marad.

Logikusság: Az anyag nagyon logikus, nyelvi eszközeiben is jól követhető (pl: „Ennek oka pedig...”, „Ez azért történt, mert...”). Az emberi agy körülbelül hét információval szeret dolgozni, így a blokkokra tördelés jó gondolat, és ez nem bontja meg a logikai láncot, főleg, hogy a feladatok pedig reflektálnak az elhangzottakra. Nem tarom célszerűnek azonban, hogy a vetítés úgy van felépítve, hogy a néző opcióként választhat néhány témát kihagyásra. A vizsgált személyeim mindegyike megtette ezt legalább egyszer, többségében arra hivatkozva, hogy ezt már tudják, holott később kiderült, hogy téves információik vannak. Értem, hogy az interaktív felület ezzel nő, de jobb lenne biztosra menni abban, hogy az anyag teljes egésze célba ér, a feladatokkal ki van töltve az oktatási anyagtól elvárt interaktív platform.

Jövőbe irányultság: Azt vártam, hogy az anyag felvilágosítást ad nem csak a kialakult helyzetről, hanem az én szerepemről is a helyzetben. Az már eleve innovatív gondolat, hogy fiatal generációt tájékozottá nevel, megszüntet radikális és naiv gondolatokat egyaránt. Nem

ringat illúziókban (pl: nem jósol hamarosan demokráciát a militarizált államokban), de nem is tolaakodó. Ugyanakkor én, mint keresztény magyar fiatal nem éreztem magam megszólítva, nekem kicsit túl globális volt.

Vizsgálat: Megkérdeztem négy, különböző korú és tájékozottságú személyt a filmről. A felnőtt, politikailag igen tájékozott hölgy, bár a tényanyagot unalmasnak találta (érthető okokból, hiszen ismeretei bőségesek), a kép-és videóanyagot nagyon dicsérte. A korabeli, ám kevésbé tájékozott felnőtt érdeklődve hallgatta a videót, de szerinte gyors volt. Egy felnőtt embernek szerintem, aki mondjuk munkái után/közben nézi, lehet tényleg kicsit nehéz felfogni a sok áttűnést, a narrátor tarthatna több szünetet. Én középiskolás vagyok, nekem nagyon jó élmény volt, bár nem érdeklődésem a nemzetközi politika, élvezettel tájékozódtam belőle. A szemem kicsit érzékeny, ha nagyobb képernyőn néztem, néha pár erős szín kellemetlen volt. Az oktatásban az írásvetítők nagy teljesítményűek, az éles színek zavaróak. A színintenzitáshoz viszont ragaszkodnék, mert figyelemfelkeltő, esetleg a piros helyett lehetne más szín. Az általános iskolás, felsős tanuló részletekben nézte meg, neki egyszerre sok lett volna, viszont a tagolás nála segített. A feladatokat élvezettel oldotta meg, ami meglepett, mert nem nagyon szeret aktívan tanulni. Művész beállítottságú lelkének viszont az a két videó, amin fegyveres személyek és a kivégzendő szerepel, láthatóan felkavarták, még ha maga a tett nem is szerepel. Tehát a középiskolás és a fiatalfelnőtt korosztálynak ajánlanám, náluk voltak a legjobb tapasztalataim.

Értékelés és indoklása: Az én értékelésem négy csillag. Értékelésnél a három elvárásomat, az általam vizsgált emberek reakcióit, a saját reakcióimat vettem figyelembe, valamint azt, hogy a tananyag mennyire felelt meg annak a célnak, amiért az én értelmezésem szerint készült. A semlegességet és a logikusságot vitathatatlanul hozta, mindenkinek ajánlom. Okos, logikus, nem bújik ki a felelősség alól, állást foglal, de nem pártoskodik. Innovatív a gondolatot, ötletes, és jól figyelembe veszi a célközönség modern igényeit (sebesség, animációk, színek, képek). Annak a korosztálynak, amelynek ajánlottam, élvezhető, saját tapasztalatból mondvá még úgy is, ha az ember ózdkodik is a mindennapok politikájától. Tetszik, hogy nem elsősorban pártok és ideák, hanem hús-vér emberek szemszöge van túlsúlyban. Ettől fölfelé is lehet érdekes, de ettől lejjebb (általános iskola alsó tagozata felsősök) nem ajánlom, mert fejlődő személyiségnek ezeket a dolgokat még az magyarázza el, aki fel tudja mérni bennük a hatást (pl: szülők), szóval nekik ez az anyag maradjon közvetett forrás. Az ötödik csillagot nálam azért nem nyerte el, mert legtöbbször a baráti körömből például, nagyon szeretnék már tájékozódni a mi személyes szerepünkről, és erről a videó nem, vagy csak érintőlegesen szól. Esetleg a végén a kérdések elindítanak egy olyan vitát a diákok között, ami ezt a hiányt pótolja.